

det må vi sige, at vi synes, at det er en vældig god idé. Det betyder nemlig, at de mest forurenende materialer bliver de dyreste af bruge, og det falder jo fint i tråd med, at man kan prøve at undgå at bruge dem og dermed slippe for afgiften.

Jeg synes, man når nogle fine miljømål med dette forslag; f.eks. kan det på pvc-området i en vis udstrækning siges, at pvc vil blive erstattet af mindre forurenende materialer, og det er jo godt. At pvc-folier, som bliver brugt til fødevarer, bliver dyrere at bruge, synes vi også er positivt. Vi ved jo, at der simpelt hen vandrer ftalater eller blodgørere over i maden, og vi ved også, at de er ganske skadelige.

Flere har været inde på, at forslaget er en udmøntning af finansloven, og det er jo også rigtigt. En finanslov skal altså finansieres, og derfor kan det ikke undre, at højresiden af salen, som ikke har fået indflydelse på finansloven, ikke er med her. Men vi er med, og vi vil selvfølgelig også se positivt på forslaget i udvalget.

Frank Aaen (EL):

Oprindelsen til dette lovforslag er jo, som andre også har været inde på, en af de love, der vil blive meget kendt som noget kludder, der ikke virkede, og som også gjorde, at Folketinget i et vist omfang blev til grin. Vi stemte imod de lovforslag dengang, men nu får tingene en drejning, hvor det miljømæssige og i det hele taget hele logikken i lovforslaget er meget mere på plads, og derfor vil vi støtte lovforslaget, som det foreligger.

Der er lidt principiel diskussion om miljøafgifter og miljø. Ingen skal være i tvivl om, at de steder, hvor det er muligt at forbyde sig ud af problemet, fordi man siger, at noget er til skade for miljøet, dér skal man selvfølgelig så vidt muligt bruge den model.

Nogle gange kan man ikke gøre det, enten fordi der ikke er parathed til det i befolkningen, eller fordi EU siger, at man ikke må; så er en afgift faktisk et ganske udmærket instrument til at nedbringe anvendelsen af det pågældende materiale som et skridt på vejen til at kunne få det pågældende materiale helt udfaset.

Endelig synes jeg også, man kan sige, at det at blande de to formål ofte er meget veldædigt. Det ene er at få finansieret velfærden, og det andet er at få mindsket brugen af det, der er mest til skade for miljøet. Det bruger vi jo på området. Lad os bare tage et eksempel: benzinafgiften. Altså der er jo ikke nogen, der forestiller sig, at

man skal gå imod benzinafgift, fordi det ikke får benzinforsbruget til at gå i nul. Her bruger vi altså det instrument, der hedder, at vi prøver at dæmpe benzinforsbruget lidt, for det er godt for miljøet, og samtidig er det en meget vigtig bidragyder til at kunne finansiere velfærden.

Jeg mener, at der er mange udmærkede begrundelser, som nogle gange bruges lidt forskelligt, men hvor jeg ikke mener, at man af principielle grunde skal sige, at det kun er det ene argument, der duer, eller at det kun er det andet argument, der duer. Man kan sagtens tjene flere formål på samme tid, og her tjener det jo altså det formål dels at få nogle penge til at finansiere velfærd, dels at vi får øget opmærksomheden på, at man i mindre grad skal bruge de stoffer og materialer, der er mest til skade for miljøet. Begge formål er udmærkede, og vi støtter lovforslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Rent principielt mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det er rigtigere med miljøafgifter end skat på arbejde. Men når man indfører miljøafgifter, bør man jo også sikre sig, at man har forberedt det ordentligt. Og det, der foreligger her, det såkaldte miljøindeks ved hjælp af Live Cycle Assessment, er vi positive over for, men vi synes ikke, at forberedelsen er sket tilstrækkelig kvalificeret.

Man har et princip, den vægtbaserede afgift, og så vil man ændre her, uden at man har fået forberedt det ordentligt. Flere har redegjort for den utilfredsstillende procedure. Det smager for meget af, at man har brug for nogle penge i kassen, og så skal det lynhurtigt køres igennem, så det passer med terminen for finanslovforhandlingerne.

Det synes jeg er at lægge lidt gift for en rigtig ændring. Havde man derimod givet sig den nødvendige tid, så måske også erhvervslivet var blevet forberedt ordentligt på omstillingen, havde situationen ligget anderledes.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at der i Miljø- og Planlægningsudvalget var en forhandling om indførelse af tilbagetagningsordninger for brugte emballager for producenter, forhandlere og importører. Her var klart en miljøopgave, som blev drøftet sidste samling. Det havde været rigtigere, mener vi, at begynde der.

Så når vi har mange kritiske spørgsmål til det her lovforslag, er det ikke selve intentionen, men det er hele det dér håndværksmæssige, som vi er kritiske over for; hvor man mere kom-